

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Z.**, so sídlom v Č., IČO: X., zastúpenej JUDr. R., advokátom so sídlom v B., proti žalovanej **M.**, bývajúcej v S., zastúpenej Mgr. A., advokátkou so sídlom v B., **o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 17 C 135/2006, na dovolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 26. júna 2007 sp. zn. 10 Co 51/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni trovy dovolacieho konania vo výške 1 655 Sk na účet JUDr. R., advokáta so sídlom v B., vedený v T., a.s. B. pod číslom X., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava rozsudkom z 25. januára 2007 č.k. 17 C 135/2006-35 určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo 6. decembra 2006, ktoré dala žalovaná žalobkyni, je neplatné. Žalovanú zaviazal v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v sume 4 540 Sk a v tej istej lehote na účet súdu prvého stupňa súdny poplatok z návrhu na začatie konania v sume 3 000 Sk.

Krajský súd v Trnave na odvolanie žalovanej rozsudkom z 26. júna 2007 sp. zn. 10 Co 51/2007 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalobkyni nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaná podala proti vyššie uvedenému rozsudku odvolacieho súdu dovolanie a žiadala ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala, že v konaní

pred súdom prvého stupňa jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že napriek žiadosti o odročenie pojednávania pre kolíziu pojednávaní, súd vec prejednal a o nej rozhodol v neprítomnosti nej ako i jej právneho zástupcu. Ďalej namietala, že dovolací súd nesprávne vec po právnej stránke posúdil (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) ako i že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu žalovanej uviedla, že rozsudok odvolacieho súdu je vecne správny, dovolanie žalovanej považovala za nedôvodné a neprípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) pred tým, než by pristúpil k posúdeniu opodstatnenosti dovolania a než by sa napadnutým rozhodnutím zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote.

Pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal predovšetkým z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, rovnako vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Dovolací súd vzal na zreteľ aj § 57 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca; ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

V prejednáwanej veci bol rozsudok Krajského súdu v Trnave z 26. júna 2007 sp. zn. 10 Co 51/2007 doručovaný účastníkom, resp. ich zástupcom, poštou. Ako vyplýva z doručeníek pripojených v spise k č.l. 72, advokátka žalovanej Mgr. A. prevzala zásielku osobne 6. augusta 2007 (tým nastali právne účinky doručenia rozsudku žalovanej). Žalobkyni prostredníctvom jej advokáta JUDr. R. bol rozsudok doručený 7. augusta 2007.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 O.s.p.). Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 7. augusta 2007. Uvedeným dňom začala plynúť jednomesačná lehota stanovená zákonom na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) a posledným dňom tejto lehoty bol piatok 7. september 2007. Keď teda žalovaná podala svoj opravný prostriedok osobne na Okresnom súde Trnava 12. septembra 2007, podala ho oneskorene.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie žalovanej odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozsudku.

Žalovaná nebola v dovolacom konaní úspešná a v dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vzniklo proti nej právo na náhradu trov konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobkyňa trovy dovolacieho konania vyčíslila a podala návrh na rozhodnutie o priznaní ich náhrady (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej priznal náhradu spočívajúcu v odmene advokáta (ktorý ju zastupoval už v konaní pred súdmi nižších stupňov) za 1 úkon právnej služby poskytnutej vypracovaním písomného vyjadrenia k dovolaniu (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Vychádzal z § 11 ods. 1 tejto vyhlášky a tarifnú náhradu určil sumou 1 465 Sk, čo spolu s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (§ 15 písm. a/ citovanej vyhlášky) vo výške 190 Sk, predstavuje 1 655 Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. novembra 2008

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková